

**Kristna
synskadades
förening**

Syskonbandet

SYSKONBANDET

Nummer 5, oktober 2023 | Årgång 115

Reserapport från Etiopien

NYANSTÄLLD PÅ SYSKONBANDET | VILKA FINNS I HUSET?

UTFLYKT TILL STRÄNGNÄS | BETRAKTELSE | BOKTIPS

Från verksamhetsledaren

Sedan förra numret av tidningen gick i tryck har några av oss varit i Etiopien för att där träffa och fira 30-årsjubileum av vår systerförening BCA. Lite om resan får du berättat här i tidningen.

En av många personer vi fick möta på denna resa och som gjorde ett mycket starkt intryck var 34-åriga Gideon. De som kunde se beskrev honom som en ung stilig man och den med det största leendet, att hela hans ansikte strålade.

Han är en av de ca 7500 personer som fått hjälp och just nu bor på Mekedonia Home i Addis Abeba. Många får här rehabiliterande vård för fysiska och psykiska skador så att de blir återställda och på så vis får livet tillbaka. För Gideon är tillståndet permanent. Som 18-åring fick han en stroke som förlamade honom och förvred hans tunga så han inte kan tala med annat än oförståeliga ljud.

Efter några års omvårdnad av en släkting, eftersom föräldrarna var döda och han var ensam barn, kom han till centret och där får han hjälp med allt. Han är sängliggande men blir ibland skjutsad ut i rullstol.

Bara för en tid sedan, strax före resan och mötet med Gideon, kom samtalet vid kyrkkaffet efter gudstjänst att handla om dödshjälp och tillstånd för ovärdigt liv att leva vidare. Ett tillstånd som Gideons är definitivt ett sådant som många av oss skulle kvalificera som ovärdigt, ett liv som inte är önskvärt eller ens värt att leva. Men Gideon är det levande exemplet på att inget liv är värdelöst. Inte bara det. Gideon är en förebild, nu för mig och kanske för många. Han är tacksam för

det liv han har, för de människor han omges av och tacksamt glad för besök som vårt. Dagar då han klarar sitta upp en hel timme utan att få svår smärta ser han bokstavligen som ett mirakel och för det tackar han Gud med jubel.

En resa som denna till ett helt annat land ger ofta chans till påminnelse eller nya perspektiv på tillvaron, om vad andra och en själv har och vad man saknar. Ändå är det inte nödvändigt att resa jorden runt för sådana upptäckter. Vi kan lära på nära håll av varandras olika slags liv och inställning till detsamma. Det kan räcka med att knacka på dörren bredvid. Kanske har du rent av en Gideon som granne. Också i Syskonbandet är vi en brokig skara, något som brukar uppskattas och ses som en styrka, och vi har mycket att lära av varandra.

För den som likt Gideon inte fysiskt enkelt kan ta sig till andra platser för att exempelvis träffa syskonbandare ges flera olika chanser i höst att träffas i telefon. Läs om Syskontelefon, bokcirkel och distansträff i Advent. Var med i gemenskapen med chans att få och att ge nya perspektiv!

Tina Strömberg

Foto: Elisabeth Taffese

På gång .....

Ljudredigeringskurs 3-4 november.

Bokcirkel på telefon med start 16 november. Boken vi läser och samtalar utifrån är "Leva med mål och mening".

Adventsträff digitalt 3 december med julsaga och lek, bibelworkshop, andakt och delande av julpyntsminnen, kl. 15-21 med middagspaus.

Syskontelefon den tionde kl. 10 och tjugonde kl. 20 varje månad. Bönetelefonen däremot slås samman med dessa tillfällen istället för egna dagar. Tillfället ger chans till en stunds umgänge över telefon i enkelhet där de som hörs pratar om vad de vill, dikt kan läsas och böneämnen delas.

Göteborgsträff i juletid med mat, andakt och gemenskap.

Stockholmsgruppsträffar kl. 14-16, 7 november med Michael Liliequist som gäst berättandes om Syskonbandet och Etiopien, 5 december blir det julfest.

Kurs- och gemenskapshelgen i Strömbäck/Umeå, om död och liv i lek och allvar, är flyttad till 8-10 mars.

För mer information om respektive evenemang kontakta kansliet.

Medlemsnytt

Som nya medlemmar välkomnar vi Robert Lundström och Conny Lindberg

Till fridens hem

Thyra Abrahamsson, Gävle

Innehåll:

Från verksamhetsledaren	2	Vilka finns i huset?	6
På gång	3	Mellanläge – betraktelse	8
Medlemsnytt	3	Utblick: Reserapport Etiopien	9
Stina - nyanställd på Syskonbandet	4	Boktips	16
Utflykt till Strängnäs	5		

Stina - nyanställd på Syskonbandet

Stina Sköld, 38 år från Kolmården, jobbar nu på Syskonbandet som kanslist och kommunikatör på 40 %. Bland annat är det nu hon som gör denna tidningslayout.

Hur kommer det sig att du sökte detta jobb?

- Jag såg annonsen, på Facebook tror jag, och tyckte det lät som ett intressant jobb med varierande uppgifter. Och en fin förening kändes det också som. Att ni har en bra verksamhet och bidrar med mycket så som gemenskap mellan medlemmarna, säger Stina.

Vad jobbar du mer med?

- Jag har ett litet eget företag inom webbdesign framförallt, men också blandat inom kommunikation och gör även lite trycksaker. Just nu läser jag också två kurser, ekopedagogik och inkluderande design. Båda de kurserna känns väldigt bra och roliga.

När du inte jobbar framför datorn, vad tycker du då om att göra?

- Jag gillar att vara ute i naturen mycket, i skogen. Också att fotografera vilket jag gärna gör i naturen. Så håller jag på också att odla, försöker lära mig det, säger Stina.

Stina är mycket engagerad inom klimat och miljö. Tidigare satt hon i styrelsen för Naturskyddsföreningen i Norrköping. Senast i somras var hon med ideellt i scenkonstprojektet "Kairos - nu är den rätta tiden", som handlar om omställning och människans relation till naturen. En mångfald av personer i alla åldrar deltog i projektet.

- Där har jag engagerat mig i kommunikationsgruppen i ett par år.

Vad har du för kyrklig erfarenhet?

- Jag är uppväxt med en familj och släkt som varit med i olika frikyrkor. Min pappa har varit pastor i Missionskyrkan som senare ju blev Equmeniakyrkan. Sedan har han jobbat som häktes- och fängelsepastor i ganska många år. Så jag har lite växt upp i de sammanhangen även om jag inte har varit så aktiv själv.

Stina har inte förut arbetat specifikt med tillgänglighet för personer med synnedsättning, men också detta ingår i kursen hon läser. Hon är har redan nu idéer om hur våra olika medier kan bli mer tilltalande både för ögat och för navigering med fingrar och öron.

- Jag tycker det är kul med det visuella, vilket blir att jag får ta in många nya perspektiv i den här föreningen och det känns spännande, säger Stina. Att ha ett designtänk både utifrån tillgänglighet och tydlighet, att det ska vara snyggt och tilltalande. Också att det binds ihop så man känner igen sig om man är på webbsidan, läser tidningen eller är på sociala medier.

Stina vill involvera medlemmar i arbetet med hemsidan.

- Vi planerar att göra om hemsidan så att den blir mer tillgänglig för alla oavsett vilken typ av synskada man har eller annan svårighet. Men att den också blir tilltalande. Då behöver vi hjälp från

medlemmar som har olika synskador och använder olika hjälpmedel, det vore jättebra.

Tina Strömberg

Vill du vara med och tycka till om hemsidans form och funktion utifrån navigering med ditt hjälpmedel?

Hör av dig till Stina. Hon nås på kansliet@syskonbandet.se och 08-641 30 45. På plats på kontoret i Alvik är hon främst om torsdagar.

Utflykt till Strängnäs

Som uppstart på terminen gjorde Syskonbandets Stockholmsgrupp en utflykt till Strängnäs i sensommaren.

Vi steg ombord på bussen kl 10.00 den 23 september. Efter några återbud blev vi 21 glada och vänliga deltagare.

Resan inleddes med sång till gitarr och dragspel. Vid ankomsten till Strängnäs blev guiden ombord på bussen och vi fick en liten rundtur i

lilla Strängnäs med omnejd. Vandringen gick därefter vidare upp till Domkyrkan, där guiden fortsatte att berätta om kyrkans byggnad och inventarier. Bland annat fick vi höra om Kung Karl den IX:s frillobarn Isabella, som var avgjuten och låg på parad där hon fick en smekning på sin lilla kind av mig.

Så var det dags för lunch och bussen förde oss till Skogshyddans restaurang där kocken Krister Ekström tog emot

med nystekt rödspätta och tillbehör. Det var en mycket fryntlig och familjär liten krog med god mat. Vid inledningen av måltiden spelade Per Svensson gitarr och vi sjöng ett par lämpliga psalmer.

Tiden går fort när trivseln står på topp, och efter måltiden var det dags för hemresa.

Sven-Erik Pihlström

Foto: Regina Lindberg

Vilka finns i huset?

Samtal med Sofia Camnerin från Sveriges kristna råd

Syskonbandet har nu haft sitt kansli på Ekumeniska Centret i ett år och i denna artikelserie "Vilka finns i huset?" kommer du få följa med på en rundvandring där de olika organisationerna och några av alla personer som huserar här presenteras. Först ut blir Sveriges kristna råd.

Jag går längs Syskonbandets korridor, förbi det lilla köket där vi brukar värma lunch och förbi stora Ljusgården där Syskonbandet höll sitt årsmöte i april. Svänger vänster och kommer dit flera av medarbetarna i Sveriges kristna råd har sina kontorsrum.

Sveriges Kristna Råd (SKR) är det nationella ekumeniska organ där kyrkor samlas för att samråda och samordna sig till både egen inspiration och påverkan i samhället. Den kristna enhets-tanken är grunden för SKR och alla kyrkofamiljerna är representerade bland kyrkorna och samfunden som är medlemmar. I styrelsen sitter bland annat de olika kyrkoledarna i Sverige. I ett 20-tal olika referens- och arbetsgrupper med olika inriktning finns olika kyrkor och andra närliggande organisationer representerade, så som Syskonbandet.

Tre huvudsakliga områden har kyrkorna tillsammans gett SKR uppdrag att arbeta med. Det ena är "Kyrkorna tillsammans", där arbetsgrupperna bearbetar frågor som exempelvis rör diakoni, människosyn, teologi, rättvisa, klimat och fred. Det andra är "Kyrkornas gemen-

samma röst" då det handlar om att stå upp i enat uttalande om något särskilt som hänt i samhället till exempel som remissinstans till riksdag och regering. "Kyrkornas ekumeniska åtaganden" är det tredje området och innebär att de ansvarar för Sjukhuskyrkan, Universitetskyrkan och för den andliga vården inom Kriminalvården.

Generalsekreterare för Sveriges kristna råd är sedan ett par år Sofia Camnerin och en av dem som har sitt arbetsrum på Ekumeniska Centret. Hennes uppgift är att leda SKRs arbete, se till att styrelsens beslut genomförs och hon är ansvarig för de anställda. Hon berättar att i hennes roll får hon ofta vara företrädare för kyrkorna vilket innebär en del representation, även ansvar för olika typer av initiativ och uppvaktning av politiker.

- Jag brinner också själv på djupet för enhet och ekumenik och arbetar ofta

med olika typer av texter om varför ekumenik behövs, vad det är. Jag föreläser en del, berättar Sofia.

Hur många anställda är ni som har er arbetsplats här på Ekumeniska Centret i Alvik?

- Vi är ett ganska litet kansli med cirka 14 anställda. Vi är därför helt beroende av att kyrkorna sätter in sina resurser i de olika arbetsgrupper vi har, säger Sofia.

Syskonbandet ingår sedan några år i arbetsgruppen inom SKR med fokus på kyrka och funktionshinder. I denna grupp är också Sofia med då hon har ett särskilt hjärta för dessa frågor och egna erfarenheter inom familjen.

- Jag är förälder till ett idag vuxet barn i behov av särskilt stöd. Frågor om människovärde och att alla människor är gåvor driver mig, säger Sofia. Det finns så mycket kvar att göra för att vi ska bli en kyrka som välkomnar på riktigt och att vårt samhälle gör att människor ska få komma till sin fulla rätt, blomstra. Det är långt dit och jag sörjer det. Jag önskar att varje människa utan undantag ska få känna gemenskap, att den har en uppgift och är älskad.

Vad är aktuellt för dig just nu?

- Jag gav nyligen ut en bok som heter "Stå ut med de andra – en bok om kärlek och enhet" så det är ganska mycket fokus på den. Den handlar om vad ekumenik är och varför det kan vara ett svar på nöd.

Varför behövs SKR?

- Det är kyrkornas gemensamma organ. På ett sätt är det helt självklart att Sveriges kristna råd finns för kyrkorna är kallade till enhet för att världen ska tro,

svarar Sofia och fortsätter: Jesus ber att vi ska bli ett och enheten i Gud har vi redan. Vi ska inte uppfinna den, utan upptäcka den. Sen rent konkret så behöver kyrkor samla sina resurser. Världens och samhällets behov är för stora för att någon kyrka ensam ska kunna svara på dem. Vi får också mer genomslagskraft om vi agerar tillsammans.

Läs mer om Sveriges kristna råd på www.skr.org. Där finner du även SKRs skriftserie att ladda ner och läsa så som "En kyrka för alla" och "Gåvan att finnas till".

Några av Sofias böcker finns som talböcker med text på Legimus, bland annat hennes bok om hur det är att vara förälder till ett barn med neuropsykiatriska diagnoser, med titeln "När livet stramas åt skärps blicken".

Text och foto: Tina Strömberg

Mellanläge – betraktelse av Linus Forsberg

Nu när det är oktober befinner vi oss i ett mellanläge. Vi är mellan den tidiga och sena hösten och i det större perspektivet är vi mellan sommaren och vintern. Att finnas i mellanläget är något som vi som kristna ofta pratar om, ibland uttryckt i termer av att Guds rike ”redan är här och samtidigt inte”.

Jag tänker att det finns mycket vi kan hämta kraft ifrån genom att vara i ett mellanläge. Vi kan tänka bakåt, dra lärdomar av det som varit, glädjas åt det som blev bra och även påminna oss om det som inte blev bra men som vi är fria att lägga i Guds händer. Vi kan samtidigt tänka framåt, fundera på var vi är på väg och hur vi kan använda allt Gud lagt ner i vår gårdag till att, med Guds hjälp och goda vägledning, jobba för att vår morgondag blir ännu bättre. Ibland får vi bara stå kvar i mellanläget ett tag, landa i det som är och invänta att Gud på nytt ska gripa tag i oss.

Nu när allhelgonahelgen närmar sig minns vi lite extra de som gått före oss, såväl helgonen som våra nära och kära.

Då kan vi också påminna oss om att hur inspirerande deras liv än varit så befann sig även dem i mellanläget. Där befinner sig alla, hela tiden, mellan det som varit och det som ska ske. Gud knyter samman hela våra liv, det goda och det mindre goda, med sig själv och sin skapelse. Gud ger oss dagligen genom mellanläget en möjlighet att söka förlåtelse eller ge förlåtelse för det som har varit och samtidigt få en ny chans att låta Guds vilja i våra liv ske i det som komma skall. Med andra ord, vi ska inte bara tänka bakåt, inte bara tänka på nutiden

eller bara tänka framåt utan alla tre ”epokerna” behövs, de kompletterar varandra och de välsignas av Gud.

Så länge vi lever här på jorden lever vi ett mellanläge, låt oss alla be om Guds vägledning att göra det bästa vi kan av det mellanläge vi står i och hjälpa våra syskon att göra det bästa de kan av sitt mellanläge. En dag tar mellanläget, livet, dock slut och då vill jag att vi alla, inför våra sista andetag, ska kunna känna oss trygga i att sjunga den vackra allhelgonapsalmen ”I himmelen, i himmelen”, med vars fjärde vers jag vill avsluta denna reflektion:

”I himmelen, i himmelen man inga tårar ser.

Ej döden, ej förgängelsen, där skola härja mer.

Där skänkes fröjd och härlighet och frid och oförgänglighet av Herren Sebaot”.

Kristi frid mina syskon!

Linus Forsberg

Reserapport Etiopien

På Syskonbandets uppdrag var vi några som i augusti reste till Etiopien för att delta i konferens och 30-årsjubileum av vår systerförening **BCA – Bertemious Christian Association**. Mycket annat var det också som hanns med som planerats av främst Tesfaye i Sverige och ordförande Mindahun i Etiopien, som gjorde att vi fick en mycket innehållsrik vistelse i landet. Här görs ett försök till sammanfattande rapport och några efterföljande personliga reflektioner från resegruppen.

Främst höll vi oss i Addis Abeba. Denna stora stad är inte endast landets huvudstad utan även säte för Afrikanska Unionen. En mångfacetterad stad och flera av dess sidor fick vi ta del av.

Flera verksamheter besöktes för personer med synnedsättning och andra funktionsnedsättningar eller sjukdomar. De flesta har startats en gång av en missionsorganisation i Europa eller Nordamerika men är idag helt eller delvis självförsörjande. Någon drivs undantagsvis av staten så som Ede Ebeb Centre där det finns verkstäder med olika slags hantverk där personer med funktionsnedsättning får anställning.

I väveriet träffade vi döva och i borstbinderiet främst blinda. I butik kunde vi köpa deras produkter.

En annan och mycket stor verksamhet där också personer med olika funktionsnedsättning får arbete eller utbildning är Yemeserach Centre. Vi träffade dess grundare, en blind man som idag är över 80 år men fortfarande engagerad

och regelbundet arbetar på kontoret. De startade för 30 år sedan med glasögon-tillverkning och lärlingarna fick diplom

som hjälpte dem att få anställning på sjukhus och hos optiker. De har idag många olika slags verkstäder. I deras butik kunde vi köpa vackra träleksaker, tygväskor, stora möbler, dekorationkort med små virkade dekorationer, och mycket annat. Vi träffade där också personer med synnedsättning som lär sig navigera på dator med skärmläsaren Jaws.

Annat utbildningscenter för synskadade, i datanavigering och punktskrift, samt enkelt punktskriftstryckeri och bibliotek som vi besökte är Addis Hiywet. De är inrymda i mycket enkla små lokaler men har fått utmärkelser för sitt engagemang och verksamhet. Från dem tog vi en kort promenad för att komma till Ethiopia National Association for the Blind (ENAB) som är motsvarigheten

till Synskadades Riksförbund i Sverige (SRF). Desto tjugigare lokaler har dem och en innergård som utgör samlingsplats också för umgänge.

Vi besökte barncancercenter som utgör tillfälligt hem för drabbade barn och förälder och vi besökte Makedonia Home. På Makedonia Home bor en del personer med synskador men främst äldre, ensamma och fattiga, som är så sjuka eller skadade att de är bundna till sängen och totalt beroende av andras hjälp. Vi gick där genom sovsalar för 80 personer, genom sjukvårdsavdelning där personer på rad var kopplade till andningshjälp, en sal för de äldsta kvinnorna som satt i glatt umgänge över religionsgränser, en ateljé med vackra målade alster, dialysrum och rehabiliteringsrum med träningsredskap och massagestol. Området är stort så många fler lokaler finns än de vi besökte.

Totalt bor ca 7500 personer på Makedonia Home och 2500 jobbar där varav de flesta volontärt. En imponerande verksamhet som funnits bara i 11 år och som hjälper de mest utsatta inte bara i Addis Abeba utan också i andra städer runt om i landet. Tomten har de fått av staten men i övrigt bygger hela verk-

samheten på donationer och frivilliga insatser. Verksamhetskoordinatören som visade oss runt underströk att detta som är åstadkommit för så många behövande inte är människors utan Guds verk. En devis han skickade med oss var också att det räcker med att vara människa för att kunna bistå och hjälpa en annan människa.

Alla dessa besök och fler möten vi var med om gav oss viss inblick i de mest utsattas situation i det etiopiska samhället. Det är inte främst det offentliga som finns där för läkarvård och rehabilitering utan frivilligorganisationer och individers innerliga engagemang. I kontrast till detta klev vi också in och upplevde något av stadens mycket påkostade sidor. Palmer och soffgrupper vid fönster från golv till fjärde våningens tak möttes vi av i entrén till det nyinvigda mycket tjugiga bibliotek som en vanlig

dag tar emot 15000 besökare. Under spontant guidad rundvandring visades vi deras punktskriftsutbud. Luxuös ny-anlagd park var en annan av stadens stolthet vi besökte. Där gick vi i ljus-upplysta och taktilt dekorerade marmortrappor, kände på Afrikas lilja och såg på fontäner höga som höghus och sprutade likt fyrverkerier i olika färg och mönster.

I denna stad som inrymmer så många sidor och ting hördes och syntes också närvaro av olika kyrkor och moskéer. Om morgnarna vaknade vi till bön och sång ur högtalare från ortodox kyrka och sådan besökte vi. Till rökelsedoft och psalmsång slingrade vi oss mellan gudstjänstfirande på de täckande mjuka mattorna för att få visat gamla sarkofaggravar i källarplan. Vi fick veta att det inte är ovanligt med synskadade bland de som blivit mästare, högt aktade präster, i den ortodoxa kyrkan. Eventuellt som en följd av detta möts personer med synnedsättning i samhället ofta med

respekt. Det är inte ovanligt att personer med synnedsättning som klarar skolgången lyckas ta sig långt i studier och karriär. Dock är det också många som inte ges nödvändig hjälp för att ens gå i grundskola och för dem är livssituationen oerhört svår.

Gudstjänst firade vi på hedersplats i den Mekane Yesus Church som väl känner och har ett stort engagemang för BCA. Kyrkan har nära koppling till EFS (Evangeliska Fosterlandsstiftelsen) och har över 10 miljoner medlemmar i Etiopien. På huvudkansliet träffade vi

samfundets ledare för evangelisationsavdelningen och pratade med honom om funktionshinderades plats i kyrkan. Särskild satsning har de hittills gjort för hörselskadade, med anställd pastor som är döv och de översätter Bibeln till teckenspråk.

De flesta av vår resas dagar gjorde ordförande Mindahun, evangelist Alex och ständige hjälparen Solomon oss sällskap. På så vis fick vi tid tillsammans och när vi besökte BCAs kontor var också resten av styrelsen där. Det årliga föreningsstödet från Syskonbandet och numera även norska KABB bekostar främst hyran av dessa lokaler. Innanför entrérummet med ett skrivbord finns Mindahuns kontor med dator och besöksstol. På skrivbordet står den porslinsfigur med två öppna händer som bär en liten människa, som BCA fick av Syskonbandet vid deras 20-årsfirande. Ned för en farligt ojämn och sned trapp efter en liten nisch och toalett ligger böne- och samlingsrummet med slitna bänkar längs väggarna. Lokalen

är trång och rummen mycket små. Där brukar kören och andra av föreningens team träffas. Vi överlämnade regletter, punktskriftsblock och ca 70 vita käppar som vi fått till skänks i Sverige. Tack-samhet uttrycktes upprepande för dessa hjälpmedel och för det Syskonbandet och KABB troget gett och gör för dem. Också behov och önskemål lades fram.

Primärt behov för kontoret just nu är en punktskrivare. Sådan har de inte och behovet är stort för att kunna bistå med material och kommunikation i text med medlemmar runt om i landet. Punktskriftspapper behövs, importeras och är för dem mycket dyrt. Behovet av vita käppar är outtömligt. Från statens sida får blinda inga teknik- eller markeringskäppar. Allt fler efterfrågar inläst Bibel på främst amhariska alternativt engelska, på USB eller spelare av något slag. De ser också detta som en ny möjlighet att sprida evangeliet till synskadade i landet och undrar om vi kan bistå på denna front. Vid konferenser och evangelisationssatsningar hyr de högtalarsystem och instrument. Önskvärt vore att ha egen utrustning, varför de efterfrågar begagnat sådant i ok skick.

Precis som Syskonbandet utgör BCA en social plattform av kristna synskadade. De har olika kyrkliga tillhörigheter men alla inom de Lutherska eller protestantiska kyrkorna. De hjälper också medlemmar och andra nödställda synskadade. Det var på Tesfaye Deribas initiativ som BCA bildades 1993.

Tesfaye växte själv upp i Etiopien, blev blind som barn, och kom 1982 som flykting till Sverige. I flera omgångar har han sedan varit styrelseledamot i Syskonbandet. När Etiopien öppnades upp igen i början av 90-talet tog han kontakt med gamla skolkamrater och med stöttning från Sverige bildade de BCA. Det var en lång och omständlig process, både med själva föreningsbildandet och i att kunna stödja dem med bistånd till byggnad i staden Sebeta och inkomstgenererande verksamhet. I många år har Syskonbandet sedan dess varit med att ge årligt stöd till systerföreningen.

Föreningsnamnet Bertemious Christian Association syftar på den blinde mannen Jesus träffar och frågar vad han kan göra för honom, läs Markus-evangeliet 18:46-52. Idag är föreningen etablerad med huvudkontoret i Addis Abeba men har medlemmar runt om i hela landet.

Samma helg som det var invigning av BCA i augusti 1993 gifte sig Seble och Tesfaye. Med musik, jubel, sprutande bubbel, blommor och tårta firades de därför nu samtida med vårt besök och jubileum för BCA i staden Debre Zeit.

Tal och presenter delades ut, också till oss från Syskonbandet och vi gav BCA den svenska Frälsarkransen, handkors i trä från Sverige, Syskonbandets musikskiva samt inte minst 30 000 kr i jubileumsgåva.

Tina Strömberg

Några personliga upplevelser

Sonja Pohlstrand är delvis uppvuxen i Addis Abeba, kan språket och har sin mamma där. Hon är ofta i landet och var nu med som ledsagare.

”Vi hade en fantastisk resa i Etiopien när vi var där för att fira BCA 30 år. Vi träffade så många fina personligheter.

Det som var mest fascinerande med vårt besök i Debre Zeit var att det fanns en sådan livsglädje och hopp hos alla trots deras synnedsättningar och alla dessa härliga barn/ungdomar som fanns där, inte bara för sina föräldrar utan för alla som kunde behöva en hjälpande hand. Sådana livsbejakande själar och all denna värme. Alla var som en stor familj och man kände sig genast inkluderad. Det känns som en ynnest att ha fått vara med.”

Sonja Pohlstrand

Elisabeth Taffese flyttade själv från Etiopien för 45 år sedan och har bara varit tillbaka vid fem tillfällen sedan dess.

Hennes bror bor i Debre Zeit, just den stad dit vi åkte för konferenshelg, och hon tog chansen att träffa honom. På plats fick hon veta att också hennes syster från USA samtidigt var på besök i staden för att fira sin 50-årsdag och hade råkat boka rum på samma hotell som oss. Systrarna fick sig därför den glada överraskningen att ses efter nio år sedan sist över en frukost!

”Jag ser mötet med min syster som Livets gåva. Genom synkroniserade möten fick jag uppleva hur sinne, kropp och själ verkar som ett i våra liv. Denna händelse gjorde att jag upptäckte att LIVET är ANDLIGT. Jag kan koppla ihop olika händelser i mitt liv med varandra och vet att det är Gudomlig kraft som verkar genom alla för alla med alla alltid som det står i Efesiebrevet 4. Det finns bara en Gud, som är Far till oss alla, står över oss alla, verkar genom oss alla och bor i oss alla”.

Elisabeth Taffese

Michael Liliequist har varit i Etiopien tidigare både för examensarbete och för att träffa släkt han gift in sig i. För fem år sedan var han med i 25-årsfirande av BCA. Speciella musikinstrument är något av det som intresserar honom.

”Efter att vi hade varit några dagar i Addis Abeba där vi fått uppleva mycket så kom dagen då vi reste till Debre Zeit där vårt huvudärende med resan gick av stapeln nämligen BCAs 30-årsjubileum. Några timmars bilfärd senare kom vi fram till mötet där vi verkligen blev väl mottagna av BCAs medlemmar. Här var det mycket varmare än i Addis eftersom det ligger på lägre höjd från havet och det blev kännbart när vi deltog i mötena. Väl inne i aulan efter sedvanliga hälsningar och gåvor var det dags för lovsång följt av vittnesbörd och predikan vilket var majoriteten av vad BCAs jubileum innehöll. Fast det var predikan efter predikan fanns det en så stor hunger bland deltagarna. Det blev för mig väldigt tydligt då jag själv höll en predikan där de församlade lyssnade med stor uppmärksamhet. När jag hade avslutat bjöd jag fram till förbön. Det kom fler och fler fram för att ta emot förbön. Det var verkligen underbart att få uppleva hur Gud berörde människor. Gud skulle visa mig mer.

När jag satt och åt kom en man fram och berättade att han hade bett över en sak. Han ville ge mig sin favoritkerar som ett bevis på vårt syskonskap. ”Vi är ju bröder och kärleken till dig är ju större än till min kerar, sa han. För att förstå den här händelsen behöver jag ge en liten bakgrund.

Jag har sedan länge velat ha en kerar men bara hittat turistvarianter. En kerar är en traditionell etiopiskt luta. Själva musikinstrumentet ser ut som att man korsat en gitarr och en harpa. Formen är trekantig där det smalnar av nedåt och slutar i en resonanslåda. Från resonanslådan till tvärslån är sex strängar spända. Musikinstrumentet är cirka 75 cm hög där botten är 20 och toppen 45 cm bred. Resonanslådans djup är 10 cm.

Min önskan att köpa en riktig kerar hade jag berättat för Tesfaye, som i sin tur spred det vidare. Jag blev verkligen djupt rörd och tacksam för denna kärleksgåva. Dock skedde det en brottningskamp inom mig om hur jag skulle kunna ta emot en sådan gåva. Det var ju hans favoritkerar som han nu ville ge till mig. Jag som inte ens kunde spela på den. Samtidigt tänkte jag på när jag själv gett gåvor till andra, om vilka förväntningar jag då haft på att de ska ta emot gåvor utan några svårigheter. Men med vilken rätt då? Är det bara för att jag utgår ifrån att här har de flesta en mer ansträngd ekonomi än vad vi har och därför skulle vi inte kunna ta emot gåvor

från dem? Och med samma anledning ska de alltid ta emot det vi ger? Eller är det bara så att jag har lättare för mig att ge bort än att ta emot?

Frågan blir då, om jag har svårt att ta emot en gåva från någon annan ger jag verkligen då med mitt hjärta då jag själv ger? Dessutom stannade jag till över orden "vi är ju bröder och kärleken till dig är ju större än till min kerar". Jo, visst är vi syskon och därför borde inget offer till min broder eller syster vara för stort för mig att göra. Så har vi ju lärt oss i kyrkan men är det verkligen så i praktiken? Är jag beredd på att ge allt till mina syskon?

Jesus säger "Ni ska älska varandra så som jag har älskat er" (Joh 13:34 och Joh 15:12). Först kanske vi tänker att det är fint och visst ska vi vara snälla mot varandra men det är inte det han säger. Vi har faktiskt inget val att älska varandra eller inte, det är en befallning från Jesus att vi ska älska varandra så som han har älskat oss. Den kärleken övergår allting. För Jesus innebar det att han lät offra sig på korset för min skull. Det är svindlande när jag tänker över den kärleken och att vår kärlek till varandra ska vara sådan. Jag själv som allt för många gånger tvekar över att ställa upp för andra när det kan innebära en förlust för mig och ändå så förväntar sig Jesus att jag ska älska som han, hur är det möjligt?

Så tänkte jag vidare och insåg att det faktiskt är möjligt, inte genom mig själv, utan genom Jesus. Genom att vi vänder oss till kärlekens källa som är Jesus blir vi också förvandlade i hans kärlek genom den Helige Ande. Det sker i bönen då vi vänder oss bort ifrån vårt eget. Då kommer också vi se hur hans kärlek uppenbaras i våra syskon. Så oberoende

var vi befinner oss på den här jorden så är vi syskon med varandra tack vare Jesus.

Även fast vi ger ut av kärleken så får vi alltid mer åter vilket är den Gudomliga kärlekens mysterium. Fadern älskar Sonen över allting och Sonen älskar Fadern över allting och mellan dem rör sig den Helige Ande i skapelsen och ger liv i överflöd. Den kärleken är grunden för allting och utan den skulle ingenting finnas till av allt som finns till. I bönen får vi konkret erfara den kärleken och ju mer vi förblir i bönen förvandlas vi och vi ser på vår nästa med kärlekens blick från vårt hjärta. Så råder ingen konkurrens, avund eller främlingskap mellan oss därför att vi är förenade i Jesu Kristi kärlek. Därför ska vi göra allting med en stor kärlek vare sig det är små eller stora handlingar vi gör.

När vi ger från Syskonbandet till våra syskon i missionen ger vi därför till oss själva på ett sätt och på ett annat sätt ger vi allt till Jesus eftersom vi alla är i samma kärlek. Låt oss därför träna på att älska varandra genom bönen.

Så blev svaret tydligt för mig att jag verkligen skulle ta emot den gåva som jag fick som ett kärlekens tecken på att vi hör samman. "Nu är ingen längre jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna. Alla är vi ett i Kristus Jesus." (Gal 3:28)"

Michael Liliequist

Foto: Sonja Pohlstrand, Tina Strömberg, Karin Liliequist

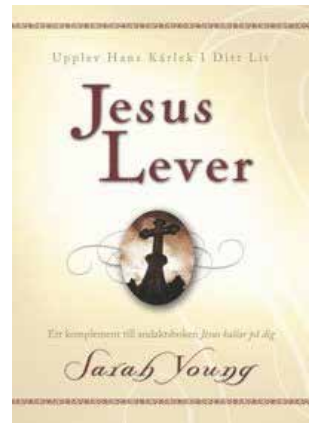

Boktips

Anders Holmberg är det som denna gång kommer med ett tips på punktskriftsbok.

Jag vill rekommendera en bok som än så länge bara finns i punktskrift. Den är en väldigt bra bok som jag återkommer ofta till.

Sarah Young heter författaren och bokens titel är **Jesus Lever**. Så här står det på Legimus hemsida om boken:

Den framgångsrika författaren och missionären Sarah Young vill med denna bok hjälpa läsaren att komma närmare, inte bara Jesus, utan också Bibeln.

Boken innehåller 180 andakter som talar om Guds kärlek till människan. I ett antal kapitel utgår författaren från Romarbrevet 8:38-3 när hon skriver om att ingenting ska kunna skilja oss från Guds kärlek.

SYSKONBANDET

- medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Tidningen ges ut på punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida, www.syskonbandet.se/medlemstidning.

Adress: Syskonbandet, Box 14038, 167 14 Bromma

Besök: Ekumeniska Centret, Gustavslundsvägen 18 plan 2, Bromma

Telefon kansli: 08-641 30 45, 08-641 30 95

E-post: kansliet@syskonbandet.se

Har du idéer till tidningen eller vill du bidra med texter?

Skriv till redaktion@syskonbandet.se.

Ansvarig utgivare: Michael Liliequist

Redaktör: Tina Strömberg

Grafisk formgivning: Stina Sköld

Plusgiro: 3 64 49-7 Swish: 123 148 8220